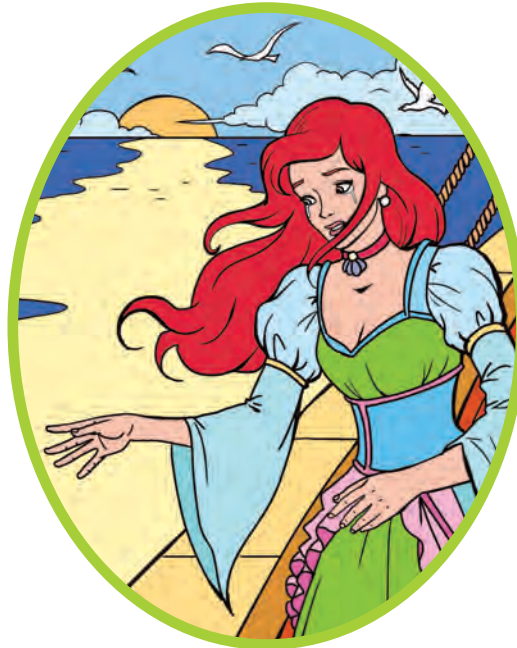

Adaptare după
H.Ch. Andersen

MICA SIRENĂ

Adaptare text: **Mihaela Anton**
Corectură: **Laura Ivona Dumitru**
Ilustrații: **Cezar Mandache**
DTP: **Gheorghe Dumitru**

**Cărticică de povești, scrisă cu litere de tipar,
pentru citit și colorat**

Editura
ANDREAS

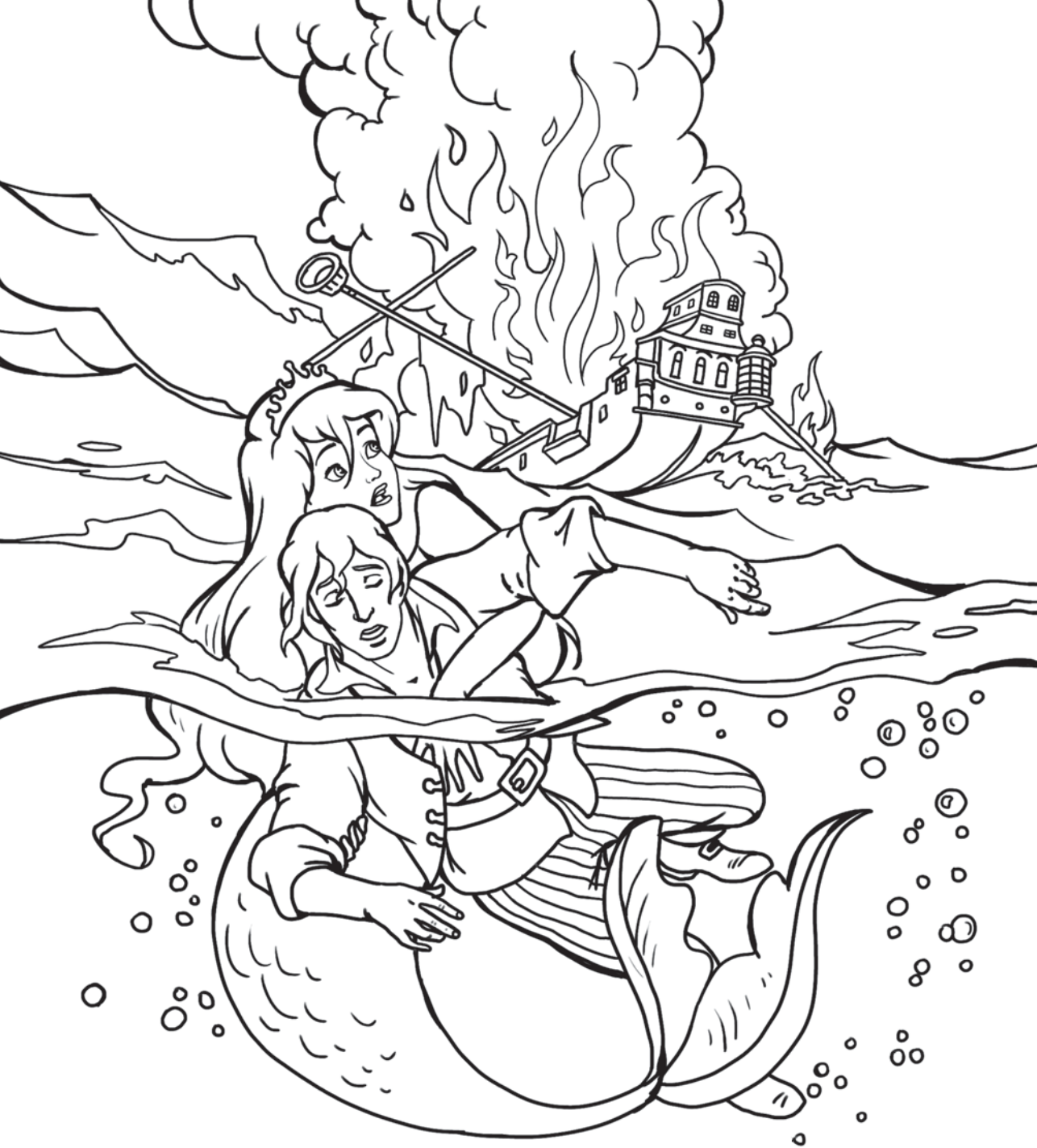
ODATĂ, DEMULT, ÎN LARGUL MĂRII ALBASTRE, CU APE LIMPEZI CA DE CLEȘTAR, ERA O ÎMPĂRĂȚIE FERMECATĂ, CEA A SIRENELOR. REGELE TRITON ERA VĂDUV ȘI AVEA ȘASE MICI PRINȚESE-SIRENE, CARE MAI DE CARE MAI FRUMOASĂ. MEZINA ÎNSĂ LE ÎNTRECEA PE TOATE ÎN FRUMUSEȚE ȘI SENSIBILITATE. NIMIC NU I SE PĂREA MAI FRUMOS DECÂT SĂ AUDĂ ÎNTÂMPLĂRI DESPRE LUMEA OAMENILOR.

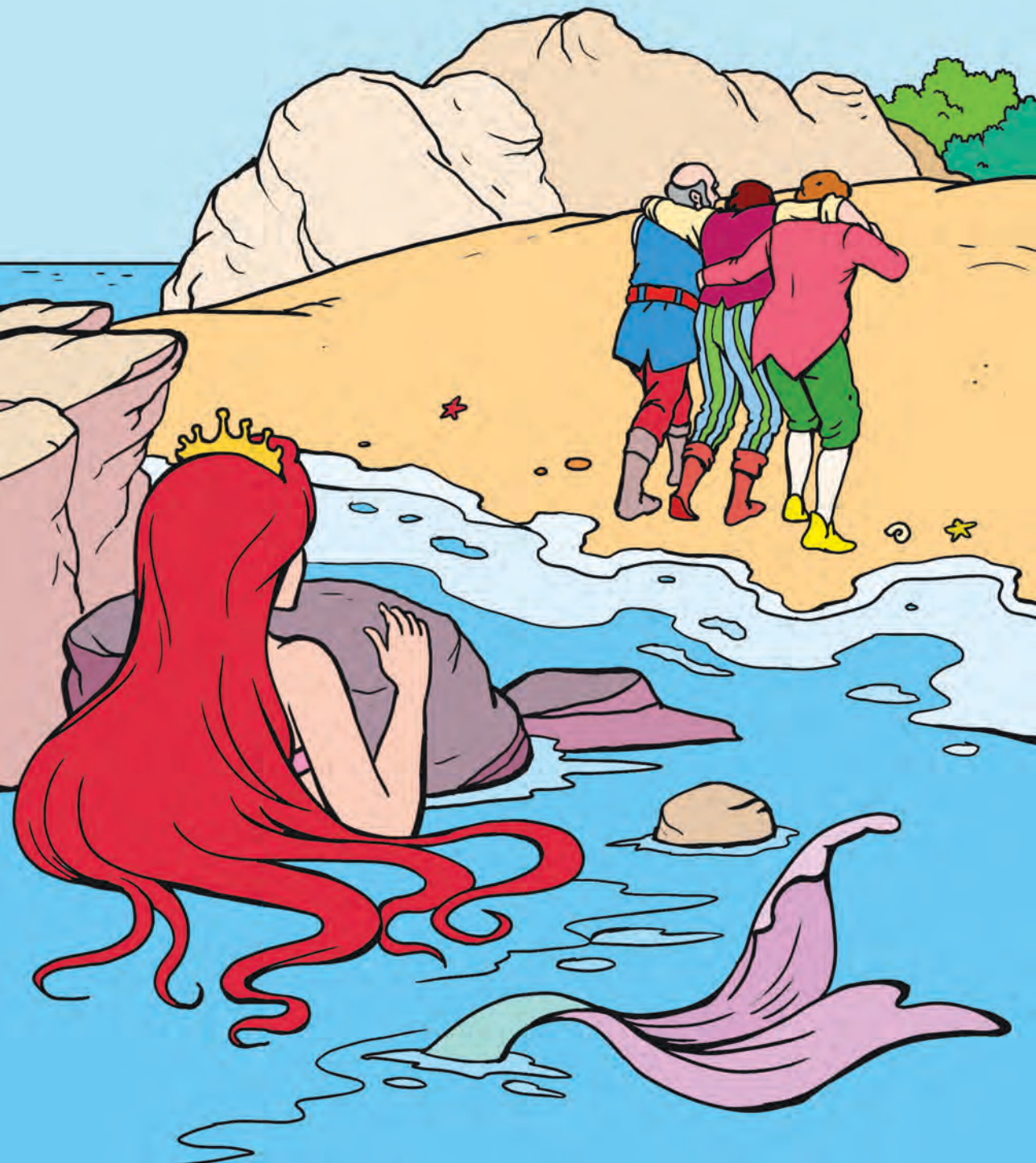
MICA PRINȚESĂ AȘTEPTA CU NERĂBDARE CLIPA ÎN CARE AVEA SĂ ÎMPLINEASCĂ CINCISPREZECE ANI. ATUNCI AVEA VOIE SĂ SE RIDICE DEASUPRA MĂRII ȘI SĂ STEA PE STÂNCI LA LUMINA LUNII, SĂ VADĂ VAPOARELE NAVIGÂND, SĂ PRIVEASCĂ OAMENII ȘI LOCURILE LA CARE VISASE ATÂȚIA ANI. ÎN CELE DIN URMĂ A VENIT ȘI ZIUA MULT AȘTEPTATĂ, IAR INIMA ÎI BĂTEA CU PUTERE.

SOARELE DOAR CE APUSESE ATUNCI CÂND FRUMOSUL CAP AL SIRENEI SE RIDICĂ DEASUPRA APEI, IAR PRIMUL LUCRU PE CARE ACEASTA L-A ZĂRIT A FOST UN VAPOR MARE, CE SE OPRISE APROAPE DE EA. MICA SIRENĂ ERA FASCINATĂ DE TOT CE VĂZUSE, DE MUZICA PE CARE O ASCULTA, DAR CEL MAI TARE O IMPRESIONASE PRIVIREA TÂNĂRULUI PRINT, ÎN CINSTEA CĂRUIA SE DĂDEA O PETRECERE PE VAS.

MICA PRINȚESĂ NU-ȘI PUTEA LUA OCHII DE LA VAPOR ȘI DE LA FERMECĂTORUL TÂNĂR. ÎNSĂ, DINTR-ODATĂ, VAPORUL CEL MARE ÎNCEPU A SE LEGĂNA CU PUTERE ȘI O FURTUNĂ CUMPLITĂ ÎL AZVÂRLI ÎN MAREA ÎNFICOȘĂTOARE. MICUȚA SIRENĂ ÎȘI DĂDU SEAMA CĂ PRINȚUL SE AFLA ÎN PERICOL ȘI, CU ORICE RISC, ÎNOTĂ CĂTRE EL, PRINTRE SCÂNDURI CE PLUTEAU ÎN DERIVĂ, ȘI ÎL SCOASE RAPID DIN APELE ÎNVOLBURATE.

LA IVIREA ZORILOR, FURTUNA ÎNCETĂ. RAZELE SOARELUI SE REVĂRSAU PE CHIPUL TÂNĂRULUI PRINT, AI CĂRUI OCHI ERAU ÎNSĂ ÎNCHIȘI. SIRENA ÎI SĂRUTĂ FRUNTEA FRUMOASĂ ȘI SEMEAȚĂ, ÎL DEZMIERDĂ CU DULCI MÂNGÂIERI, DORINDU-ȘI CU ARDOARE CA ACESTA SĂ NU MOARĂ. ÎN CELE DIN URMĂ, VĂZU O MICĂ BUCATĂ DE PLAJĂ ȘI, ȚINÂNDU-L ÎN BRAȚE PE FRUMOSUL PRINT, ÎNOTĂ PÂNĂ ACOLO.

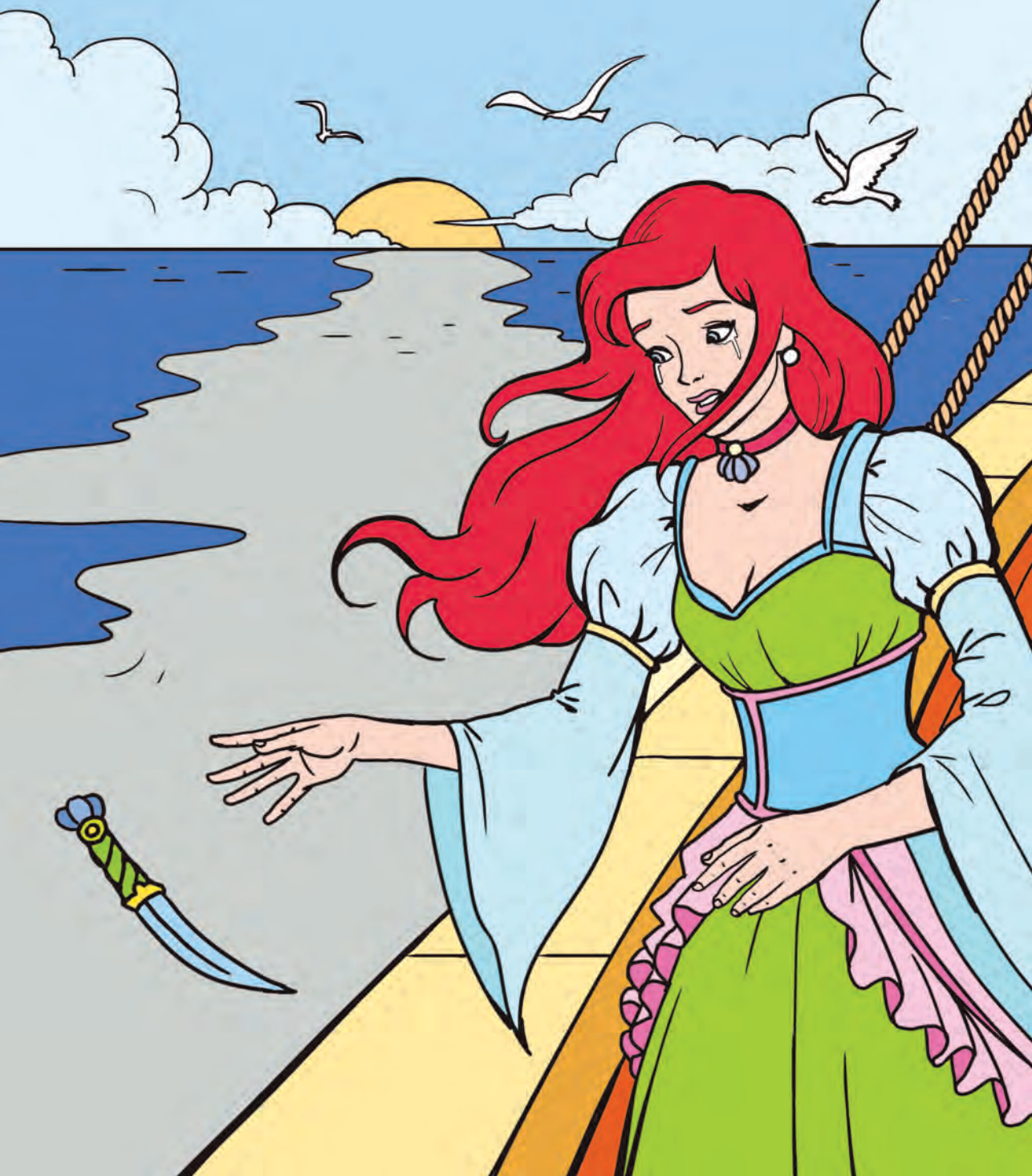
ÎL AȘEZĂ CU GRIJĂ PE NISIP, IAR CÂȚIVA OAMENI AU VENIT SĂ ÎL RIDICE. PRINȚUL ÎȘI REVENEA LA VIAȚĂ ȘI ZÂMBEA TUTUROR CELOR DIN JUR, MULȚUMINDU-LE, DAR EA NU SE PUTEA BUCURA DE ZÂMBETUL LUI, CĂCI, VAI, EL NU ȘTIA CĂ EA ÎL SALVASE. CU SUFLETUL TRIST, MICA SIRENĂ PORNİ ÎNAPOI SPRE ADÂNCURILE MĂRII, LA PALATUL ÎN CARE LOCUIA.

DORNICĂ SĂ ÎI FIE ALĂTURI PRINȚULUI, SIRENA A BĂUT POȚIUNEA. FRUMOASA EI COADĂ SE TRANSFORMĂ ÎN CELE MAI DRĂGĂLAȘE PICIORUȘE, DAR LA FIECARE PAS PE CARE ÎL FĂCEA, SE SIMȚEA CA ȘI CUM AR FI PĂȘIT PE CUȚITE. DEȘI ERA CEA MAI FRUMOASĂ DIN TOT PALATUL, NU PUTEA NICI SĂ CÂNTE, NICI SĂ VORBEASCĂ. PE ZI CE TRECEA ÎI DEVENEA TOT MAI DRAGĂ PRINȚULUI, DAR MAI DEGRABĂ CA O BUNĂ PRIETENĂ, ȘI NICIDECUM CA SOȚIE.

DE CEVA VREME, CIRCULA ZVONUL CĂ TÂNĂRUL PRINȚ SE VA CĂȘĂTORI, IAR MIREASA LUI URMA SĂ FIE FRUMOASA FIICĂ A UNUI REGE VECIN. AUZIND ACESTEA, DE TEAMĂ CĂ MICA SIRENĂ VA MURI, SURORILE EI AU MERS LA VRĂJITOAREA MĂRILOR, CĂREIA I-AU VÂNDUT FRUMOSUL LOR PĂR ÎN SCHIMBUL UNUI PUMNAL CE ÎI PUTEA SALVA VIAȚA MICUȚEI LOR SURORI.

TOT CE AVEA DE FĂCUT MICA SIRENĂ ERA CA, PÂNĂ LA REVĂRSATUL ZORILOR, SĂ ÎNFIGĂ CUȚITUL ÎN INIMA TÂNĂRULUI PRINȚ, IAR SÂNGELE LUI CALD SĂ ÎI STROPEASCĂ PICIOARELE CE AVEAU SĂ SE TRANSFORME IARĂȘI ÎN COADĂ DE SIRENĂ. UNUL DINTRE EI TREBUIA SĂ MOARĂ. FIE PRINȚUL, FIE MICA SIRENĂ.